

כנטיעים, בנותינו כזויות, מחוטבות תבנית היכל".

אלו ואלו, בנינו ובנותינו הם כה מעולים, עד כי מעלה עליהן הכתוב כאילו נבנה היכל בימיהן.

"מחוטבות" – מלשון חיטוב. "תבנית היכל" – בנין ההיכל.

ואגב שהגמרא מביאה לעיל את הדרשה של רבי יוחנן על הפסוק "תקראי אישי" בהושע ב, מוסיפה הגמרא ומביאה עוד דרשות בספר הושע:

נאמר בהושע [א]: "דבר ה' אשר היה אל הושע בן בארי, בימי עזיה, יותם, אחז, יחזקיה, מלכי יהודה".

בפרק אחד נתנבאו ד' נביאים, הושע ישעיה עמוס ומיכה. שבכולם נאמר שנתנבאו בזמן עזיה. (7)

[ואף על פי שבמיכה נאמר [מיכה א] "בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה" ולא הוזכר שם עזיה. מכל מקום, כיון שכתוב בפסוק "בימי יותם" סתם, משמע שכבר מתחלת מלכותו נתנבא. ואז היה עזיהו חי אלא

שנתנגע, ומלך יותם בנו תחתיו בימיו. תוספות].

והנביא הגדול שבכולן – הושע.

והראיה: שנאמר [בהושע שם] "תחלת דבר ה' בהושע".

ומדייקת מכאן הגמרא שהושע הוא החשוב ביניהם.

שהרי לכאורה יש לתמוה: וכי בהושע דבר ה' תחלה? והלא ממשו עד הושע היו כמה נביאים! (8)

אלא, אמר רבי יוחנן: "תחלה" – שהיה הושע ראשון בחשיבות לארבעה נביאים שנתנבאו באותו הפרק.

ואלו הן: הושע ישעיה עמוס ומיכה.

עוד דורשת הגמרא בספר הושע: נאמר שם [פרק א] "ויאמר ה' אל הושע קח לך אשת זנונים וילדי זנונים, כי זנה תזנה הארץ". (9) ולמה לא אמר כן לשום נביא אחר אלא להושע? אלא שכך היה:

אמר לו הקדוש ברוך הוא להושע: בניך

שתחלת זה שה' דבר עם הושע, היה נבואה זו דלהלן בפסוק "ויאמר ה' אל הושע", וגומר. ועיין מהרש"א מדוע הגמרא כאן לא פירשה כך.

9. יונתן בן עוזיאל תרגם את הפסוק על דרך משל. ולפי זה לא לקח הושע אשה זונה. ורד"ק ואבן עזרא מפרשים שהיה במחזה הנבואה. אבל כבר כתב הרד"ק עצמו שמדברי הגמרא כאן נראה שרבותינו פירשו את המקרא כפשוטו.

תבואה. ומספקים מזון משנה זו לשנה הבאה. רש"י. ורד"ק מפרש שמלאים זנים שונים של תבואה. ומתוך שיש הרבה תבואה מתערבים הזנים זה בזה.

7. מהרש"א על פי תוספות. ומהרש"ל הבין מדברי רש"י שארבעת הנביאים נבאו בפרק אחד בימי ארבעת המלכים עזיהו יותם אחז ויחזקיה. ונדחק בזה עיין בדבריו. ובמהרש"א.

8. פשוטו של מקרא פירש רש"י בהושע א